

בדם מפציע שחר

רומן מחזי המחזרת העברית

מאת א. וקוצר

מהדורה שניה הופיעה

הכל מסתובב סביב זיוה בלוק

החדש. כל עקרת בית סתלהבת מסוג
כי זיוה בלוק סוקה יותר טוב ובאפן
יסודי יותר מכל חומר ניקוי אחר.
זיוה בלוק המרוכז במיוחד הוא מאד
חסכוני וכשר

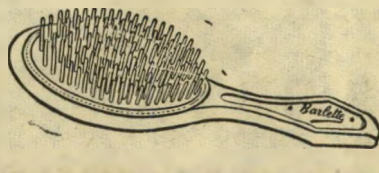

תוצרת נקה,
המפיצים היחידים: חב' נונית בע"מ

אל תשלם יותר...

נמצא למכירה בפרפומריות ובכתי מרקחת כמות מברשות ראש

- B — לחינוך מניילון רך 1.990 לרכוש העור
- A — לגברות מניילון קשה 2.990 לזוהר השערות
- R — לגברים מניילון קשה 2.990 לחזקת
- L — לגברות מפוליאטלן 1.350
- E — לגברים מפוליאטלן 1.850
- T — מגומי ופלדה 2.990

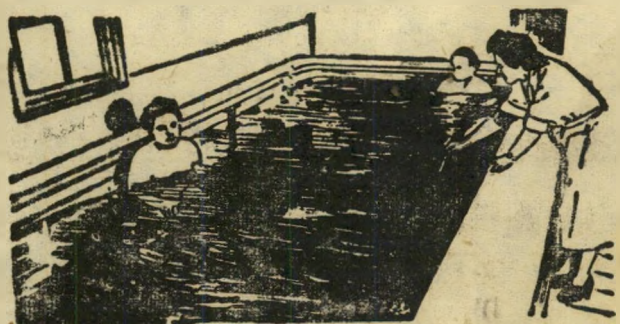

המפיץ: חיים ברוך
כפר גלעד 1 תל-אביב

היש לך כאבים...

בגב, בכרכים, בכתפיים או בפרקים?

"רפא" - רח' שלמה המלך 103, תל-אביב טל. 24495

בריכות
מי-מרפא
חבישת בוך
כמו
בקרסכר
וישי או
טבריה

כמו כן אמבטיות ערבול (Whirlpool bath) / הדר זיעה טורקי / מחלקה מיוחדת לאיכשור ע"י התעמלות רפואית. מסג' וריהביליטציה המוסד היחידי מסוג זה בארץ / מחלקה לסובלי רוימטיות / עומד תחת הנחלה ועקרת רפואי

במדינה

(המשך מעמוד 9)

התפור באורח פתאומי, כאשר הוזמן באנט להוצאה על הושא בני-ישראל, שנערכה עלידי האגודה הכריסטילופית. ההוצאה, בה תוארו הישגי היישוב העברי בארץ-ישראל עשרה עליו רושם רב. הוא הצטרף לאגודה, הפך לאחד מחבריה הפעילים.

אולם באנט הרגיש כי תפקידו הגדול רק החל. הוא למד עברית, הצטרף לתנועה הציונית, הפך למוכר האגודה הציונית ב-דבונשייר, אירגן במקום סניף של איגוד החיילים המשוחררים היהודים, פתח קורסים לעברית לתלמידי בתי-הספר, הציג סרטים על ישראל. "מבינים אתם", הסביר באנט, "יש לי שפע של זמן פנוי, היות ובית-המרגוע שלי פועל רק בעונת-הקיץ".

האסירים התרשמו. בשנת 1949 זכה באנט לקבל שכר על פעלו: ההסדרות הציונית שלחה אותו לביקור קצר בישראל. הביקור היה זריקת-עידוד מצויינת, הגביר את מרצו אל האנגלי הקשיש עשרת מונים. בשבוע לאנגליה הרחיב את מסגרת הרצאותיו על ישראל, הירצה אפילו לפני אסירים. "אינכם יכולים לתאר לעצמכם כמה התרשמו האסירים מדבריי".

משך זמן-מה היה באנט מרוצה מפעילותו הציונית, אולם לפני שנתיים נהפכה כל הקערה האידיאלוגית שלו על פיה: הוא קרא אחד מנאומי בן-גוריון, נוכח כי כל ציוני חייב לבנות את הארץ כמו ידיו, לא רק להטיף מוסר לאחרים.

תגובתו של באנט על הנאום היתה מהירה: הוא שלח מכתב לבי. גי, הודיע כי הוא מוכן לבוא לעבוד בישראל, רצוי בשדה-בוקר, ביקש מבן-גוריון להזמין לארץ. תשובה לאותו מכתב לא הגיעה ובאנט בא ארצה גם ללא הזמנה בן-גוריון נית אישית.

אין האנגליקאני הציוני חושב להשתקע בארץ: א.י. כבר זקן וידידי אומרים ש"פעילותי באנגליה תסייע לציונות יותר מ אשר עבודתי כאן". אולם בינתיים ממשיך גיון באורן באנט להגשים את הציונות הלכה למעשה: לאחר שעבר משך חודש בלול וחודש גוסף בגרייה, הפך השבוע לי עובד קבוע בן-הידיק.

השכן הגיסתורי

הקונסול האוסטרי הכללי בישראל, קארל הארטל, הוא אדם עסוק מאד. עליו להקדיש שעות רבות ביממה לייצוב היחסים בין אוסטריה לישראל, לפתרון בעיות שונות. אך רבות משעות-הפנאי המעטות שלו הוקדשו למבצע מיוחד במינו: חיפושים אחרי ידיד ישראלי חתיק.

הידידות נבטה ברומא, בשנת 1948, כאשר הגיע הארטל לבירת-איטליה עם משלחת אוסטריה, השתכן באחד המלונות הגדולים. כבר בימים הראשונים לשהותו במקום התמיהה אותו התנהגותו של דייר החדר הסמוך. מדי לילה בלילה היה נשמע מעבר לקיר צלצול חד של טלפון, ומיד לאחר מכן היה מהדהד קולו הרם של הדייר המסתורי.

אפשר שהשיחות הליליות-קולניות לא היו מפריעות את מנוחתו של הארטל, אילולא דיבר האיש בשפה מוזרה, בלתי מובנת לי חלוטין. הצלילים המוזרים עוררו את סקרנותו של האוסטרי, המריצו אותו לפענח את המסתורין. הוא פנה אל החדרנית האיטלקית הזקנה, שאל אותה לזהות שכנו, קיבל תשובה בלתי מספקת: "נדמה לי שהוא סורי, או לבנוני".

גישה ישירה. לאחר כשלוש חקירת החדרנית נותרה רק דרך אחת לסיפוק הסקרנות: להתקשר עם האיש עצמו. הארטל החל במךך את שכנו לשלום בכל עת שנפגש אתו. אולם גינוני הנימוס לא נשאו פרי: האיש התעלם ממנו לחלוטין.

הארטל לא אמר נואש. הוא החליט לנקוט בגישה ישירה, פנה באחד הימים אל שכנו, הזמין לכוסית-משקה. השכן המיסתורי קיבל

כת נוצרית המאמינה בהתגשמות כל הנבואות התנ"כיות על בני-ישראל, נוסדה בראשית המאה ה-19 עלידי ד"ר תומאס, שהקדיש את חייו לחקר התנ"ך. הכריסטיאני דלפים מאמינים כי שיבת-ציון היא אחד הדימנים לבואו הקרוב של המשיח.

את ההזמנה ברצון, ולאחר לגימת כמה וכמה כוסיות פנה אליו הארטל בשאלה ברורה: "מי אתה? ומדוע אתה מתעלם מברכות השלום שלי?"

"עליך לסלוח לי", השיב הזר, "אני מייצג כאן את אחד מאירגוני-המחזרת העבריים, ואסור לי להסתכן בכואי במגע עם נציגים של מדינות זרות".

בחודשים שלאחר מכן הפכו השניים לידידים בלב ונפש. איש-המחזרת שוחח עם הארטל ארוכות, הצדיק את מלחמת-השחרור נגד הבריטים, דיבר בהתרגשות על אהבתו הגדולה למולדת ההיסטורית. אולם מיד לאחר הקמת מדינת-ישראל נסתיימו הפגישות במפ"תיע: נציגי-המחזרת סיים את תפקידו, נעלם לאיש.

בולנים ברזיליים. בשנת 1950, כאשר הגיע הארטל לישראל, קונסול כללי של אוסטריה, נוכח בבידוי החתיק, החל לחפשו כל החיפושים עלו בתווה. הארטל לא ידע אפילו את שמו האמיתי של האיש, אולם הוא לא אמר נואש; הוא היה בטוח כי איש-המחזרת לשעבר חי חיי שלחה ונחת במולדתו, נהנה מפרי המאבק הממושך לשיחורה מעול-זרים.

בשבוע שעבר נסתיים החיפוש הגדול במפ"תיע. הארטל בא בבוקר למשרדו, מצא על שולחנו מעטפה מבויללת בבולנים ברזיליים. הוא פתח אותה, קרא את תוכנה וחייך: התברר שלוחם-המחזרת המושבע, שבער באש אהבת המולדת, ירד לברזיל, התעשר בעסקי מסחר, חי חיים של שפע ומותרות.

עיתונות

סגירת FRONTPAGE

הנציב העליון הגדול השאיר אחריו ב"ארץ יהושע אידיאלית לכת של נציבים-עליון ניס קטנים. פקיד קטן יכול לסגור כל עתון — ואי אפשר לערער על כך...

...משום כך לא בריא הוא לריב עם החברים היקרים שנעצקו עלידי היתוש הדיקטטורי. הם יכולים לסגור לך את הפה. אולם אם לא תשתמש בפה שלך כל עוד אתה יכול לפתוח אותו, מי יודע אם אתה תהיה מסוגל לכך גם מחר?"

במלים אלה סיים עורך העולם הזה, שהוא גם עורך פרונטפייג, את מאמרו בשבוע שעבר. לא היה על הקוראים לחכות הרבה. כעבור שלושה ימים בלבד נחקבל מכתבו של הממונה על מחוז תל-אביב שאסר את הופעת פרונטפייג, העתון-האח האנגלי של העולם הזה, לשבוע ימים.

צנעך חסר-תקדים. האיטור, שבא בתור קף תקנת-חירום, חלק ממורשת-הקלון הקלור-גיאלית שנחטפה בהתלהבות עלידי יורשי ה"בריטים, היה חסר-תקדים מכמה בחינות. ביניהן:

- הוא היסבר בעבירה אחת ויחידה. חסר רתע-רך, על חוקי הצנוורה.
- איתה עבירה בוצעה באותה שעה ממש עלידי כמה עתונים אחרים, שלא נסגרו.
- בניגוד למקובל, לא חיכתה הצנוורה להסברה כל שהיא כיצד ומדוע קרה המשגה.
- תוך הפרת ההסכם שלה עם עורכי-העתונים, לא הוגשה תלונת הצנוורה לביורר מוקדם בוועדת-העורכים, או בכל מוסד אחר.
- גם הצנוורה לא טענה אף לרגע שהיתה עבירה בודן.

מעשה נקמה פוליטי. עוד לפני שהגיע ההודעה הרשמית על הסגירה, שבוע ימים אחרי שהעולם הזה ופרונטפייג פירסמו את הגילויים המרעישים על תכניתו הסודית של דוד בן-גוריון, כתב עורך שני העתונים

הארץ

נבחרה מזכירות חדשה למחלה ה"מוניציפלית" (דבר).
חיים פנני, תל-אביב
מחלת-הסחבת, או סרטן מפלגתי?
פוליסית הביטוח נגד סיכוני צד שלישי (ומנים).
אליק מג, חיפה
הקדמה לגילוח?